

De minister van Veiligheid en Justitie  
Mr. I.W. Opstelten  
Postbus 20301  
2500 GH Den Haag

**Datum**

29 september 2011

**Kenmerk**

B.2.1.9/1968/JT

**Uw kenmerk**

5707928/11/6

**Onderwerp**

Spoadadviesaanvraag over toevoeging faillissement bij Wetsvoorstel aanpassing Wcam

Geachte heer Opstelten,

Bij brief van 26 augustus 2011 met kenmerk 5707928/11/6 heeft u de Nederlandse Vereniging voor Rechtspraak (NVvR) verzocht advies uit te brengen over het daarbij gevoegde wetsvoorstel en memorie van toelichting betreffende de Wet tot wijziging van de Wet collectieve afwikkeling massaschade. Op 2 mei 2001 heeft de NVvR (brief met kenmerk B 2.1.11/1915/JT) reeds geadviseerd over een eerder concept van dit wetsvoorstel. Thans is advies verzocht over de naderhand in het wetsvoorstel opgenomen wijzigingen in de Faillissementswet.

De NVvR heeft ten aanzien van dit punt kennis genomen van het wetsvoorstel en dit voorgelegd aan de Wetenschappelijke Commissie van de NVvR.

De voorgestelde wijzigingen in de Faillissementswet geven de NVvR aanleiding tot het maken van de volgende opmerkingen.

Het voorgestelde artikel 110, derde lid Fw gaat er van uit dat door de curator een Wcam-overeenkomst is gesloten. Dit artikel bepaalt dat gerechtigden onder deze overeenkomst (die niet de in artikel 908, tweede lid, van boek 7 van het Burgerlijk Wetboek bedoelde mededeling hebben gedaan) in dat geval hun vordering krachtens de Wcam-overeenkomst uitsluitend kunnen indienen zoals in die overeenkomst is bepaald.

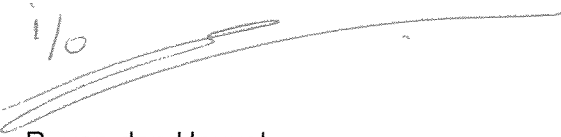
Hieronder valt dus niet de situatie dat er reeds vóór het faillissement een Wcam-overeenkomst is gesloten die verbindend is verklaard (en dus niet door de curator is gesloten). De NVvR neemt aan dat in dat geval de vordering die uit die overeenkomst voortvloeit maar nog niet is voldaan gewoon ter verificatie moet worden ingediend. Nu echter uit de toelichting kan worden opgemaakt dat het in algemene zin de bedoeling is dat een vordering waarop een schuldeiser krachtens een verbindend verklaarde Wcam-overeenkomst aanspraak kan maken, niet ter verificatie behoeft te worden ingediend (blz. 8 (midden), blz. 9 (bovenaan) en blz. (27 bovenaan) van de concept memorie van toelichting) is dit echter niet geheel duidelijk. Het verdient dan ook aanbeveling dit punt nader toe te lichten.

Daarnaast is het de NVvR niet duidelijk wat er van de schuldeiser wordt verwacht in de periode dat de schuldenaar failliet is gegaan (en derhalve vorderingen ter verificatie kunnen

worden ingediend) maar er door de curator nog geen overeenkomst is gesloten die door de rechter verbindend is verklaard. Aannemelijk is dat daar enige tijd overheen gaat. Wordt van de schuldeiser verwacht dat hij in afwachting daarvan alvast zijn vordering ter verificatie indient of dient deze schuldeiser in afwachting van een eventuele overeenkomst pas op de plaats te maken en/of op andere wijze aan de curator kenbaar te maken dat hij een vordering heeft? Dit laatste lijkt ook nodig om de curator een beeld te geven van de omvang van de totale schuld omvang zodat beter ingeschat kan worden of een Wcam-overeenkomst geïndiceerd is.

Tot slot gaat de NVvR er van uit dat de curator in het kader van de Wcam-overeenkomst in beginsel wel gehouden is aan de paritas creditorum regel. Indien dat niet het geval is, verdient het ook aanbeveling dit in het wetsvoorstel tot uitdrukking te brengen.

Namens het bestuur van de Nederlandse Vereniging voor Rechtspraak,  
de Wetenschappelijke Commissie

1/0  


R. van den Heuvel  
voorzitter a.i.